

[Ib Christensen.]

mener derfor, at løsningen består i, som jeg her har nævnt, at man sikrer et radioråd, der har sit mandat direkte fra det danske folk, at man sikrer alsidigheden gennem offentlighedsprincippet, og at man sikrer på denne måde en kulturel og politisk alsidighed, som i dag ikke kendes i den udstrækning, det ville være ønskeligt i Danmarks radio.

Poulsen (FP):

Hvad er der galt i Danmarks radio og tv? For noget galt er der. Efter min gæsteførelse i tvs Week-end Sex er jeg blevet bestormet med henvendelser fra folk, som har bedt mig prøve på at ændre lidt ved tilstandene ude i Gyngemosen. Et ønske, jeg her ved vil prøve at efterkomme. Jeg kunne tænke mig, at radio og tv var, som følger — her vil jeg lige indskyde, at jeg ikke taler på mit partis vegne, men udelukkende for egen regning:

Radios og tvs opgaver er at bringe folkelig oplysning og underholdning, ikke for enhver pris at provokere. Når jeg taler om provokation, så tænker jeg på sådan noget som Trilles vise om øjet, som efter min mening var en klar overtrædelse af blasfemibestemmelsen. Lillejuleaften 1972 var der en udsendelse om julemandens sexliv. Hvad formål tjener den slags? Det kunne være interessant at høre disse såkaldte pædagogers mening. Ligeledes bliver det svært at overbevise mig om, at en ballet vinder i kunstnerisk henseende ved, at den danses nøgen.

Der er et gammelt ordsprog, som siger, at flere kokke fordærver maden. Det tør nok siges at være tilfældet ude i Gyngemosen, hvor kvaliteten i udsendelserne er faldet i takt med flere ansættelser, hvilket man ser af det forhold, at næsten alle, der kan, ser enten svensk eller tysk tv.

Radio og tv kan ikke bruge den undskyldning, at man jo kan lukke for kassen. Det er jo ikke derfor, man betaler licens. I modsætning til aviserne, som skal konkurrere om publikums gunst, har Danmarks radio jo et dejligt monopol. Det forpligter til ikke bevidst at trampe på et stort flertals ønsker og kulturværdier. Mindretallet skal der også være plads til, men ikke som nu, hvor hver lørdag og søndag aften næsten er forbeholdt den såkaldte kulturelite.

Der skal spares inden for radio og tv, og jeg vil da gerne give et par gode råd med. Jeg ved ikke, hvor meget skoleudsendelserne bliver benyttet, men mine to børn, der går i 3. og 5. klasse, har aldrig gennem skolen stiftet bekendtskab med disse udsendelser. For nylig kunne man i aviserne læse, at radioen var taxiernes største kunde. Når man aflægger besøg i den kæmpebygning derude i Gyngemosen, får man ikke just det indtryk, at det er travlhed, der er mest fremherskende. Ligeledes slår det én, at alle kan ringe gratis i Københavnsområdet, og med alle de ansatte bliver det nok en anselig regning.

Indtil for et par år siden var det sådan, at politikerne fik penge for at medvirke i udsendelserne, og det sjove var, at hvis en hr. Krag og en hr. Hækkerup diskuterede, fik hr. Krag dobbelt så meget som hr. Hækkerup, fordi han havde en akademisk eksamen. Min egen medvirken i omtalte udsendelse indbragte for 3 minutter næsten 700 kr., en god timeløn. Da folk med embedsekassen oppebærer det dobbelte, får de såkaldte sexprofeter en god timeløn for deres nedbrydende virksomhed.

Vi har nylig i Sverige set, at nøgenløberne også vinder indpas i tv. Jeg vil gerne her bebude, at jeg vil fortsætte kampen mod en omsiggribende fremstilling af nøgne mænd og kvinder i alle situationer, hvis ikke de ansvarlige vil forstå, at man ikke kan voldtage et folk kulturelt, som efter min mening den såkaldte kulturelite i dette land i de sidste 5-6 år har ført an i. Til sammenligning kan jeg nævne, at jeg er gammel sømand, og at billeder, vi for 10 år siden blev tilbudt i en eller anden havnecafé, i dag vises i dansk tv.

Radiorådet har efterhånden udviklet sig til en tumbleplads for politikerne. Det vender jeg mig afgjort imod. Jeg kan ikke her følge hr. Erhard Jakobsen. Jeg mener, at politikerne skal ud af dette radioråd. Jeg kunne i stedet for tænke mig et programudvalg, bestående af ganske almindelige mennesker; de skulle højst sidde der et år og fik omkring 80 pct. af sendetiden stillet til rådighed. De resterende 20 pct. kunne så stilles til rådighed for alle kulturpaverne med deres vi-alene-vide. Følges mit forslag, tror jeg, at Danmarks radio og tv mere kom i tråd med befolkningens ønske. Hvis ikke,